

Excel·lentíssim senyor Copríncep Senyores, Senyors Consellers Generals

És un honor per a mi, avui, donar-vos la benvinguda en aquesta casa de tots, la vostra també: Casa de la Vall, seu del Parlament des del 1709.

Després de Charles de Gaulle, Valéry Giscard d'Estaing, François Mitterrand i Jacques Chirac, sou el cinquè Copríncep francès que el Consell General acull en aquest recinte emblemàtic per a tots els andorrans.

Com bé sabeu, la reforma de les nostres institucions, ara fa disset anys, plasmada en la Constitució referendada al tomb d'un 75% de vot popular, va acabar donant al parlament la potestat legislativa que venia reclamant gairebé des del seu reconeixement efectiu, l'any 1419, i que al llarg dels segles havia vingut compartint amb més o menys tensió amb els Coprínceps, en funció d'un joc de presències i absències, de buits de poder o no, ben particular del sistema institucional andorrà anterior al 1993.

Ara les coses són clares. El règim polític d'Andorra és el Copríncepat parlamentari i cada institució té ben definides quines són les seves funcions. Les regles de les que ens hem dotat corresponen a les d'un Estat de dret, "democràtic i social", com glossa la Carta Magna.

Ara bé, com no podeu no saber també, les mentalitats no canvien

JOSEP DALLERÈS

SÍNDIC GENERAL

"Els andorrans som responsables del que fem i no fem"

"Sé que podrem comptar amb el vostre suport"

només amb la signatura d'un decret, ni amb la promulgació d'una llei. Tampoc amb l'adopció d'una Constitució. I, si no es vigila de prou a prop, de vegades, les antigues maneres de fer, els hàbits –podem dir: ancestrals– poden tendir a aflorar.

La instauració de la Constitució, ho he dit en més d'una ocasió, va representar per Andorra, quelcom així com la Revolució francesa al país veí del nord que presidí, i sort que no es disposava de guillotina car la veritat és que no gaires caps pensants de l'època van sobreviure a la tempesta política que l'esdeveni-

ment va representar.

Després, tot i la nova normativa, en més d'un moment va poder semblar que es pretenia continuar amb la dinàmica de temps anteriors: no va ser quelcom així, la Restauració francesa?

En quantes ocasions he recordat al llarg d'aquests anys les paraules que el Copríncep Mitterrand ens adreçà, a les autoritats andorranes, al palau de l'Elisi en el moment del seu comiat. Deien més o menys així: "Ara sou vosaltres els únics responsables de les vostres decisions".

Som, efectivament, nosaltres, els andorrans, els responsables, del que fem. També del que no fem.

És la raó per la qual, ho he de reconèixer públicament, la vostra reacció en un determinat moment, mostrant el vostre descontentament per la manca d'actuació del Govern amb referència a la sortida de la llista de paradisos fiscals de l'OCDE, va irritar-me, perquè, com a defensor que he estat durant anys del nou equilibri aconseguit, em recordava d'altres temps i considerava que no tocava fer-ho al Copríncep. Alhora, en el més profund de mi mateix la vaig aplaudir: va ser la manera de fer-nos reaccionar –ho reconec sense embuts i alhora lamento profundament que s'hagués hagut d'arribar a tal extrem.

I que ningú no vulgui fer-ne lectures estranyes: es tracta de fets que senzillament, tal com he dit anteriorment, només vénen a demostrar que la societat andorrana no estava preparada del tot al canvi experimentat; i governar que vol dir sobretot: preveure, anticipar, no és un mannà que cau del cel cada nit sinó que és quelcom que cal aprendre actuant dia rere dia. No és precisament a vós a qui ho he de dir que molt ens en podeu ensenyar.

Sigui com sigui, cal reconèixer avui que aquesta cambra, tot i la situació en la qual es troba, de falta de majoria ben definida, ha iniciat un procés que, amb més o menys suport a les polítiques endegades

pel Govern després de l'acord de París de l'any passat, va en la bona direcció. És en aquest sentit que en la sessió del dia 7 de setembre del 2009 el Consell General va adoptar la Llei qualificada d'intercanvi d'informació en matèria fiscal, i posteriorment ha anat donant el seu acord a les diferents propostes de ratificació a tot un seguit de convenis per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal, entre els quals figuren els signats amb els nostres veïns més propers: Espanya i França.

Tot plegat ens ha portat a poder sortir ja de la llista de paradisos fiscals de l'OCDE i, esperem a poder iniciar un punt d'encontre equilibrat i just entre Andorra i la Unió Europea, en el qual tots ens puguem trobar còmodes.

Tot i que el temps perdut difícilment es pot recuperar mai del tot, espero poder dir sense equivocar-me que hi ha confluència suficient de les forces en presència i sobretot de voluntat política per a poder tirar endavant reformes que massa han esperat si volem, i estic segur que és el desig de tots, que Andorra pugui afrontar el futur amb esperança i optimisme malgrat els temps difícils que estem vivint.

Confio, sé, excel·lentíssim senyor, que podrem comptar amb el vostre suport, el que sempre hem tingut dels nostres Coprínceps, el que sempre hem tingut del Copríncep francès.

Visca Andorra!

Excel·lentíssim Senyor Copríncep, Molt Il·lustre Senyor Síndic, Molt Il·lustre Representant de S. E. el Copríncep Episcopal, Distingides autoritats,

Senyores i senyors, Excel·lència,

Andorra rep avui amb alegria la vostra visita. Una visita que ve a reforçar la nostra unitat nacional a l'entorn de la figura dels Coprínceps.

L'article 43.2 de la Constitució ens recorda que els Coprínceps –institució sorgida dels Pariatges i de la seva evolució històrica– són, a títol personal i exclusiu, el bisbe d'Urgell i el president de la República francesa. La vostra presència avui aquí, Excel·lentíssim Senyor, esdevé, així, símbol i garantia de la permanència i la continuïtat d'Andorra, així com de la seva independència. I també és una demostració de la nostra ferma voluntat de mantenir l'esperit paritari en les tradicionals relacions d'equilibri amb els Estats veïns.

En la vostra alta missió de Cap de l'Estat andorrà heu arbitrat i moderat el funcionament dels nostres poders públics i, quan ho heu considerat necessari, ens heu indicat la bona via, el camí adequat per fer avançar el nostre país.

Així ho va fer –ens ho ha recordat el Síndic fa una estona a Casa de la Vall– el febrer del 2009 quan ens recomanà fermament que Andorra corregís la seva posició en relació a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal.

"La vostra presència esdevé símbol i garantia"

"Andorra necessita un acord global amb la UE"

"Us vull transmetre els sentiments de fidelitat"

JAUME BARTUMEU

CAP DE GOVERN

I així ho hem fet. Ho hem fet amb la ferma voluntat de complir amb els compromisos internacionals d'Andorra.

I, també, en coherència amb el compromís contret l'any passat amb la ciutadania a la qual vam dir clarament que calia avançar cap a la transparència de l'activitat financera.

Amb el treball de totes les insti-

tucions, hem pogut fer sortir Andorra de la zona grisa, de les ocasions perdudes i del sentit de culpabilitat.

Estem treballant –ho sabeu, Senyor Copríncep, perquè seguïu amb atenció l'acció de les institucions andorranes– amb la finalitat de disposar de normes i regles justes, clares i homologables internacionalment.

Andorra necessita –també ens consta que ho sabeu– un acord global amb la Unió Europea perquè puguem oferir als nostres joves un nou marc de possibilitats de desenvolupament professional i personal. Necessitem aquest acord perquè els empresaris i professionals tinguin la possibilitat d'exportar béns i serveis des d'Andorra amb un trac-

te fiscal no discriminatori, un cop haguem enllestit la reforma fiscal.

Avui també volem reiterar-vos públicament la nostra ferma voluntat de mantenir i reforçar els lligams culturals, humans i afectius que han unit sempre Andorra amb França, amb la República francesa.

És, doncs, un bon moment per dir-vos que l'aportació positiva que representa l'ensenyament francès per a molts dels nostres joves és una riquesa cultural que no volem perdre.

Per mantenir aquest equilibri tradicional en les relacions amb els nostres països veïns necessitem també millorar les comunicacions amb França. Mantenir l'enllaç ferroviari fins a l'estació d'Andorra-l'Osipitalet i reforçar l'eix viari que uneix

l'Arièja i els Pirineus Orientals amb Andorra són aspiracions que compartim amb els nostres amics de Migdia-Pirineus i Llenguadoc-Roselló.

Fa gairebé disset anys, el 26 d'octubre de 1993, en aquesta mateixa plaça d'Andorra la Vella, amb la nostra Constitució acabada de promulgar, el Copríncep francès François Mitterrand ens deia que ens caldria "... coratge, lucidesa, ambició també, ja que no hi ha res pitjor que el replegament sobre un mateix, sense oblidar el deure de solidaritat que és el propi de tot Estat democràtic i social".

Recordar aquest discurs avui permet posar en perspectiva històrica la vostra ferma recomanació, a la qual he fet referència en començar, amb el que ens digué fa disset anys un altre Copríncep francès.

Perquè els Coprínceps són símbol i garantia de la permanència i continuïtat d'Andorra.

Per això us vull transmetre, Senyor Copríncep, els sentiments de fidelitat del poble andorrà al seu Copríncep i, a través vostre, a les institucions constitucionals.

Seguirem treballant per mantenir i reforçar el nostre Estat de dret democràtic i social, i per avançar cap a una nova relació amb Europa convençuts que podem comptar amb la vostra confiança i el vostre suport quan calgui defensar la nostra identitat i el nostre dret a viure en pau i llibertat.

Visquin els Coprínceps!
Visca Andorra!